

Logopedia z audiologią stopień I, semestr 4

1. Afazja
2. Audiofonologia
3. Diagnostyka różnicowa zaburzeń słuchu
4. Badania przesiewowe słuchu
5. Audiometria tonalna i słowna
6. Medyczne podstawy logopedii. Psychiatria z elementami geriatrii
7. Emisja głosu
8. Dydaktyka diagnozy i terapii audiologicznej
9. Zaburzenia płynności mówienia
10. Logopedia międzykulturowa; dwujęzyczność i problemy językowe dziecka dwu- i wielojęzycznego
11. Metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej
12. Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UPH
13. Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w Poradniach Logopedycznych
14. Praktyka zawodowa ciągła logopedyczna w szkole podstawowej

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Afazja	
Nazwa w języku angielskim:	Aphasia	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Sofia Kamińska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Sofia Kamińska, mgr Kamila Bigos	
Założenia i cele przedmiotu:	Student zna paradygmaty objawów językowych w poszczególnych typach afazji, potrafi dokonać diagnozy i zaprogramować terapię pacjenta z afazją.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna patomechanizmy i symptomatykę zaburzeń językowych w afazji.	K_W08
W02	Student zna specyfikę zaburzeń neurologicznych i neuropsychologicznych współwystępujących z afazją i paradygmaty objawów językowych w poszczególnych typach afazji.	K_W02
W03	Student zna logopedyczne procedury postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w przypadkach afazji oraz zasady oceny i diagnozy zaburzeń mowy u osób chorych neurologicznie.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi określić objawy i dynamikę zaburzeń języka i komunikacji u osób chorych neurologicznie na poszczególnych etapach zdrowienia.	K_U01
U02	Student potrafi różnicować objawy zaburzeń językowych, wskazywać ich mechanizmy oraz przyporządkowywać je poszczególnym typom zaburzeń afatycznych.	K_U04

U03	Student potrafi dostosować metodykę postępowania logopedycznego do uwarunkowań klinicznych, psychicznych i środowiskowych osoby chorej neurologicznie.	K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Ma świadomość interdyscyplinarnego charakteru problemów z zakresu afazji.	K_K02
K02	Ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z zaburzeń komunikacji w afazji i wykazuje troskę o godność człowieka, który nie mówi.	K_K04

Forma i typy zajęć:

wykład – 15 godzin, ćwiczenia – 30 godzin.

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawowe wiadomości z anatomii, psychologii, językoznawstwa i teorii zaburzeń mowy.

Treści modułu kształcenia:

1. Afazjologia jako dział neurologopedii. Omówienie podstawowych zagadnień teoretycznych związanych z afazją.
2. Etiologia i rodzaje afazji (klasyczne i nowe podejścia do klasyfikacji w oparciu o badania neuroobrazowe uszkodzenia mózgu).
3. Zaburzenia językowe u osób z ogniskowymi uszkodzeniami mózgu.
4. Plastyczność i neurogeneza w procesie wychodzenia z afazji.
5. Diagnoza afazji: rodzaje i cele diagnozy. Model diagnozy.
6. Narzędzia do diagnostyki afazji: Bostońska Bateria Nazywania wersja polska – opis narzędzia; Test Żetonów wersja polska – opis narzędzia;
7. Psychospołeczne konsekwencje afazji. Modyfikacja więzi rodzinnych i społecznych. Funkcjonowanie społeczne.
8. Modele poprawy funkcji po uszkodzeniu mózgu. Struktura procesu rehabilitacji. Współczesne szkoły terapeutyczne.
9. Praca z rodziną – psychoedukacja, strategie radzenia sobie w sytuacji trudnej.
10. Wykorzystanie nowych neurotechnologii w terapii chorych z afazją. Neuromarkery funkcjonalne i neuroterapia: neurofeedback, przezczaszkowa stymulacja stałym prądem elektrycznym tDCS.
11. Procedury diagnozy logopedycznej chorych z ogniskowymi uszkodzeniami mózgu.
12. Metodyka postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w poszczególnych typach afazji.
13. Programowanie postępowania logopedycznego i terapia osób z afazją sensoryczną.
14. Programowanie postępowania logopedycznego i terapia osób z afazją motoryczną.
15. Kryteria doboru narzędzi diagnostycznych i materiałów pomocniczych w terapii osób z afazją.
16. Zasady diagnozy różnicowej zaburzeń językowych u osób z uszkodzeniami mózgu.
17. Metody terapii indywidualnej i grupowej afazji. Pomoce terapeutyczne.
18. Czynniki warunkujące skuteczność terapii osób z afazją.

Literatura podstawowa:

1. Borkowska A., E. M. Szepietowska (red.), 2000, *Diagnoza neuropsychologiczna. Metodologia i metodyka*. Lublin: Wydawnictwo UMCS.
2. Herzyk A., 2000, *Afazja: mechanizmy mózgowie i symptomatologia*, [w:] „Logopedia”, t. 27, s. 23-54.
3. Herzyk A., 2005, *Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej*, Warszawa: Scholar.

4. Kaczmarek B.L.J., 1986, *Mózgowe mechanizmy formowania wypowiedzi słownych*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
5. Kaczmarek B. L. J., Kropotov J. D., Pąchalska M., 2023, *Neuropsychologia kliniczna. Od teorii do praktyki*, Warszawa: PWN.
6. Kądziaława D., 1983, *Czynność rozumienia mowy. Analiza neuropsychologiczna*, Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
7. Krajewska M., 2022, *Afazja w stanie ostrym. Obraz i dynamika*, Gdańsk: Harmonia Universalis.
8. Łuria A. R., 1967, *Zaburzenia wyższych czynności korowych wskutek ogniskowych uszkodzeń mózgu*, Warszawa: PWN.
9. Łuria, A.R., 1976, *Problemy psychologii i neurolingwistyki*, Warszawa: PWN.
10. Maruszewski M., 1974, *Chory z afazją i jego usprawnianie*, Warszawa: Nasza Księgarnia.
11. Maruszewski M., 1966, *Afazja. Zagadnienia teorii i terapii*, Warszawa: PWN.
12. Pąchalska M., 2022, *Afajologia*, Warszawa: PWN.
13. Szepietowska E. M., Daniluk B. (red.), 2018, *Rehabilitacja neuropsychologiczna. Ujęcie holistyczne*, Lublin: UMCS.
14. Tarkowski z., Humeniuk E. (red.), 2021, *Afajologia: organiczne zaburzenia mowy*, Warszawa: PZWL.
15. Panasiuk J., 2013, *Afazja a interakcja. Tekst-Metatekst-Kontekst*, Lublin: UMCS.
16. Panasiuk J., 2012, *Diagnoza logopedyczna w przebiegu chorób neurologicznych u osób dorosłych*, [w:] E. Czaplewska, S. Milewski (red.) *Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki*, Sopot: GWP, s. 263-324.

Literatura dodatkowa:

1. Bigos K., 2022, *Zaburzenia rozumienia wypowiedzi w afazji sensorycznej i motorycznej. Analiza porównawcza*, [w:] K. Bigos (red.), *Neurologopedia w teorii i praktyce*, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH, s. 225-252.
2. Duranowska-Serocka A., 2000, *Zaburzenia czynności językowych i aktywności w kontaktach z otoczeniem po uszkodzeniu struktur podkorowych w wyniku udaru mózgu*, [w:] „Logopedia”, nr 27, s. 93-112.
3. Herzyk A., Daniluk B. (red.), 2002, *Jakościowy opis w neuropsychologii klinicznej. Przekrój zagadnień*, Lublin: UMCS.
4. Herzyk A., Kądziaława D. (red.), 1996, *Zaburzenia w funkcjonowaniu człowieka z perspektywy neuropsychologii klinicznej*, Lublin: UMCS.
5. Klimek-Kopyś M., 2022, *Dialog w afazji mieszanej. Studium przypadku*, [w:] K. Bigos (red.), *Neurologopedia w teorii i praktyce*, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH, s. 277-298.
6. Kościeszka M., 1990, *Wartość diagnostyczna Token Testu w badaniu zaburzeń afatycznych*, „Audiofonologia”, nr 2, s. 71-84.
7. Łojek-Osiejuk E., 1998, *Główne szkoły terapii osób z afazją*, [w:] A. Balejko (red.), *Diagnoza i terapia chorych z afazją*, Białystok: Wydawnictwo „Logopeda radzi”.
8. Panasiuk J., 2000, *Komunikacja w afazji*, [w:] „Logopedia”, nr 27, s. 55-80.
9. Puchowska-Florek M., Książkiewicz B., Nowaczewska M. (red.), 2005, *Ocena przydatności wybranych skal i testów do oceny afazji u pacjentów w ostrym okresie udaru mózgu*, [w:] „Udar Mózgu”, nr 7, 2, s. 39-47.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny i multimedialny.

Ćwiczenia: warsztaty, analiza dokumentów i wytworów, prezentacje multimedialne, nagrania video.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wiedza i umiejętności diagnostyczno-terapeutyczne sprawdzane będą na dwóch kolokwium pisemnych: w połowie semestru i po zakończeniu zajęć.

Forma i warunki zaliczenia:

Egzamin pisemny.

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: uzyskanie co najmniej 51% z kolokwium pisemnego.

Kryteria oceniania:

0-50% – niedostateczna (2,0);

51-60% – dostateczna (3,0);

61-70% – dostateczna plus (3,5);

71-80% – dobra (4,0);

81-90% – dobra plus (4,5);

91-100% – bardzo dobra (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	10 godz.
Udział w konsultacjach	5 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godz.
Przygotowanie się do egzaminu i obecność na zaliczeniu na ocenę	5 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Audiofonologia
Nazwa w języku angielskim:	Audiophonology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy stopień
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Pogłębienie wiedzy na temat związków słuchu i mowy w różnych okresach rozwoju mowy, życia człowieka. Opanowanie umiejętności oceny słuchu i zaburzeń centralnego przetwarzania słuchowego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna poszczególne etapy rozwoju słuchu i mowy w normie i zna przyczyny i objawy uszkodzeń słuchu w rozwoju dziecka.	K_W02
W02	Student zna sposoby porozumiewania się i metody kształtowania języka dzieci niesłyszących.	K_W11
W03	Zna i korzysta z wyników badań audiologicznych.	K_W06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi rozróżnić metody diagnozy percepcji mowy i zastosować odpowiednią technikę diagnozy w ocenie percepcji mowy.	K_U02
U02	Student umie dostosować ćwiczenia słuchowe do zaburzenia.	K_U03
U03	Student potrafi posługiwać się urządzeniami technicznymi i programami komputerowymi w diagnozie i rehabilitacji dziecka z uszkodzonym narządem słuchu i zaburzeniami centralnego przetwarzania słuchowego.	K_U10

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student ma świadomość zróżnicowanych konsekwencji uszkodzeń słuchu dla komunikacji językowej, szczególnie rozwoju mowy.	K_K01
K02	Student z wrażliwością i empatią obejmuje opieką pacjenta i jego rodzinę, opiekunów.	K_K04
Forma i typy zajęć:		wykład – 30 godz., ćwiczenia – 15 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z zakresu anatomii narządów słuchu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rola słuchu w rozwoju mowy. 2. Związek słuchu i mowy w oparciu o wybrane modele mowy. Narządy mowy jako źródło dźwięku. 3. Kształtowanie się percepcji słuchowej mowy. 4. Funkcje słuchowe: podział, zaburzenia. 5. Rozumienie mowy. Metody diagnozy percepcji mowy. 6. Przyczyny uszkodzeń słuchu. 7. Metody badania percepcji wypowiedzi mówionych. Metody badania słuchu. 8. Komunikacja i język osób z uszkodzonym słuchem. 9. Sposoby porozumiewania się i metody kształtowania języka dzieci niesłyszących. 10. Urządzenia techniczne i programy komputerowe w diagnostyce i rehabilitacji dziecka z uszkodzonym słuchem i zaburzeniami przetwarzania słuchowego. 11. Środki protetyczne w rehabilitacji słuchu. 12. Organizacja opieki nad dziećmi z uszkodzonym słuchem w Polsce. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kądziaława D., 1983, <i>Czynność rozumienia mowy. Analiza neuropsychologiczna</i>, Wrocław: Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk . 2. Kornas- Biela D., 1993, <i>Kształtowanie się zdolności słuchowych w prenatalnym okresie rozwoju dziecka</i>. W: Opuscula Logopaedica In honorem Leonis Kaczmarek, Lublin, s. 143-158. 3. Kurkowski Z.M., 2013, <i>Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 4. Kurkowski Z.M., 2002, <i>Rozwój funkcji słuchowych u małego dziecka</i>, „Audiofonologia” T. 21, s. 23-32. 5. Rocławski B., 1991, <i>Słuch fonemowy i fonetyczny. Teoria i praktyka</i>, Gdańsk: Glottispol. 6. Styczek I., 1982, <i>Badanie i kształtowanie słuchu fonematycznego (komentarz i tablice)</i>, Warszawa: WSiP. 7. Szelaż E., Szymaszek, 2010, <i>Test do badania słuchu fonematycznego</i>, Gdańsk: GWP. 		
Literatura dodatkowa:		
1. Jorasz U., 1998, <i>Wykłady z psychoakustyki</i> , Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.		

2. Jorasz U., 1999, *Selektywność układu słuchowego*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
3. Surmanowicz-Demenko G., 2011, *Percepcja mowy w zarysie*, [w:] *Wybrane zagadnienia z audiometrii mowy*, Obrębski A. (red.), Poznań: UM.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody problemowe, pogładowe, studia przypadku, analiza wyników badań specjalistycznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kształcenia będą sprawdzane systematycznie na zajęciach i ostatecznie podczas kolokwium egzaminacyjnego w sesji.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest zaliczenie egzaminu pisemnego:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Poprawa: zgodnie z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach i wykładach	45 godz.
Konsultacje	10 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	20 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Diagnostyka różnicowa zaburzeń słuchu
Nazwa w języku angielskim:	Hearing disorders differentia diagnosis	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lek. med. Jarosław Dmowski
Założenia i cele przedmiotu:		Zaznajomienie z podstawami diagnostyki złożonych przypadków uszkodzeń słuchu. Zdobyć umiejętności oceny wybranych przypadków klinicznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna podstawy diagnostyki narządu słuchu oraz metody oceny stanu słuchu człowieka.	K_W03
W02	Student zna możliwości współczesnej medycyny w zakresie diagnozowania złożonych uszkodzeń słuchu.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi interpretować wyniki badań audiologicznych.	K_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Potrafi współpracować z innymi specjalistami.	K_K02
Forma i typy zajęć:		wykłady - 15 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu patologii narządu słuchu, audiometrii, surdologopedii.		

Treści modułu kształcenia:

1. Zaburzenia przewodzeniowe słuchu - diagnozowanie. Zaburzenia ślimakowe słuchu - diagnozowanie.
2. Zaburzenia pozaślimakowe słuchu - diagnozowanie. Centralne zaburzenia słuchu - diagnozowanie.
3. Metody obrazowe w diagnostyce narządu słuchu.
4. Integracja wyników badań audiometrycznych i obiektywnych.
5. Interpretacja wyników badań i analiza przypadków klinicznych – studia przypadków.

Literatura podstawowa:

1. Śliwińska-Kowalska M., 2005, (red.) *Audiologia kliniczna*, Łódź: Mediton.
2. Janczewski G.(red.), 2005, *Otorynolaryngologia praktyczna – podręcznik dla studentów i lekarzy*, Warszawa: Via Medica.

Literatura dodatkowa:

1. Pruszevicz A. (red.), 2000, *Zarys audiologii klinicznej*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, wyniki badań klinicznych – analiza, studium przypadku.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wiedza dotycząca badań słuchu sprawdzana ustawicznie w trakcie zajęć, umiejętności interpretacji wyników badań na koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie pisemne na koniec semestru, w tym analiza wyników badań (studium przypadku).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Konsultacje	2 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	3 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	20 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Badania przesiewowe słuchu
Nazwa w języku angielskim:		Hearing Screening Test
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lek. med. Jarosław Dmowski
Założenia i cele przedmiotu:		Umiejętność oceny efektywności programów przesiewowych i wykonywania przesiewowych badań słuchu.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna zakresy badań audiologicznych i najnowszych tendencji rozwojowych w tych obszarach badawczych.	K_W04
W02	Student zna i wykorzystuje klasyfikacje zaburzeń słuchu.	K_W07
W03	Student zna metody diagnostyczne stosowane w procedurze postępowania logopedycznego i audiologicznego.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student rozpoznaje objawy i patomechanizm zaburzeń mowy i słuchu.	K_U01
U02	Potrafi ocenić funkcjonowanie narządów mowy i słuchu w normie i patologii.	K_U03
U03	Dokonuje oceny zaburzeń centralnego przetwarzania słuchowego.	K_U04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z zaburzeń i uszkodzeń słuchu.	K_K01

K02	Jest przekonany o sensie i wartości działań profilaktycznych i terapeutycznych z wykorzystaniem badań przesiewowych słuchu.	K_U02
Forma i typy zajęć:	wykłady - 15 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z audiologii, audiometrii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Badania przesiewowe słuchu – cele i metody. 2. Procedury badań przesiewowych. 3. Programy badań przesiewowych. 4. Techniki badań przesiewowych. 5. Organizacja badań przesiewowych w grupach wiekowych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Janczewski G. (red.), 2005, <i>Otolaryngologia praktyczna – podręcznik dla studentów i lekarzy</i>, Warszawa: Via Medica. 2. Śliwińska-Kowalska M. (red.), 2005, <i>Audiologia kliniczna</i>, r. III i VII., Łódź: Oficyna Wydawnicza Mediton. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czyżewski A., Kostek B., Skarżyński H., 2002, <i>Technika komputerowa w audiologii, foniatrii i logopedii</i>, Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT Andrzej Lang. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Prezentacje multimedialne, opracowanie procedury postępowania badawczego, analiza wyników badań, formułowanie diagnoz i wniosków.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Przygotowanie konspektów sesji badawczych, przeprowadzenie badań przesiewowych w terenie.		
Forma i warunki zaliczenia:		
Ocena wynikająca z zaliczenia procedur badania przesiewowego na podstawie 5 konspektów i przeprowadzenie badań przesiewowych w grupie wiekowej (dzieci, dorośli).		
Zaliczenie na ocenę.		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		
Aktywność	Obciążenie studenta	
Udział w ćwiczeniach	15 godz.	
Konsultacje	5 godz.	
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	5 godz.	

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Audiometria tonalna i słowna
Nazwa w języku angielskim:	Pure tone and speech audiometry	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy stopień
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lek. med. Jarosław Dmowski
Założenia i cele przedmiotu:		Opanowanie podstaw i praktycznej umiejętności wykonywania badań audiometrycznych progowych i nadprogowych oraz audiometrii słownej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna budowę i funkcjonowanie narządu słuchu.	K_W02
W02	Zna obszar badań i podstawowe terminy z zakresu audiologii i otolaryngologii.	K_W03
W03	Zna obszar badań i podstawowe terminy z zakresu audiologii i otolaryngologii.	K_W08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi określić objawy uszkodzeń narządu słuchu.	K_U01
U02	Rozumie specyfikę, zakres badań i diagnozy audiologicznej.	K_U02
U03	Potrafi ocenić problemy i potrzeby chorego z uwzględnieniem specyfiki jednostki chorobowej i wykorzystywać nowoczesne technologie i metody w organizacji pracy.	K_U06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Ma świadomość złożoności studiowanej dyscypliny i jej związku z wiedzą z zakresu audiologii oraz jest gotowy do podjęcia współpracy w zakresie diagnozy i rehabilitacji osób z uszkodzonym słuchem oraz rodziną pacjenta.	K_K02
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia – 30 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość budowy i uszkodzeń narządu słuchu, podstawy wiedzy z zakresu akustyki, fonetyki audytywnej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy teorii detekcji sygnału akustycznego 2. Rozwój reakcji słuchowych w różnym wieku dziecięcym. Metody i procedury oznaczania progu słuchowego. Techniki maskowania. 3. Testy audiometryczne. Audiometria słowna. 4. Interpretacja wyników badań audiometrycznych. 5. Metody i procedury badań behawioralnych, techniki badań behawioralnych, interpretacja wyników badań behawioralnych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Śliwińska-Kowalska M. (red.), 2005, <i>Audiologia kliniczna</i>, Łódź: Oficyna Wydawnicza Mediton. 2. Janczewski G. (red.), 2005, <i>Otolaryngologia praktyczna – podręcznik dla studentów i lekarzy</i>, Warszawa: Via Medica. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czyżewski A., Kostek B., Skarżyński H., 2002, <i>Technika komputerowa w audiologii, foniatrii i logopedii</i>, Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT Andrzej Lang. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Udział w zajęciach, umiejętność opisu wyników badań audiometrycznych.		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie z oceną: kolokwium na koniec semestru.		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		
Aktywność	Obciążenie studenta	
Udział w ćwiczeniach	30 godz.	
Konsultacje	5 godz.	

Samodzielne przygotowanie się do zajęć	15 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Medyczne podstawy logopedii. Psychiatria z elementami geriatry
Nazwa w języku angielskim:		Medical aspects of speech therapy. Psychiatric including geriatrics
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Małgorzata Rutkowska
Założenia i cele przedmiotu:		Uzyskanie przez studentów informacji na temat psychiatrii jako dyscypliny naukowej, jej miejsca w grupie dyscyplin medycznych i przedmiotu badań. Zdobywanie umiejętności rozpoznawania chorób psychiatrycznych oraz znajomość celów postępowania leczniczego w psychiatrii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma podstawową wiedzę z zakresu miejsca psychiatrii w badaniach medycznych.	K_W02
W02	Student zna obszar badań psychiatrycznych i podstawowe terminy z zakresu tej dyscypliny medycznej.	K_W04
W03	Student zna klasyfikacje chorób psychiatrycznych.	K_W04
W04	Zna sposoby diagnozowania i postępowanie medyczne w przypadku chorób psychicznych w wieku dziecięcym, adolescencji i późnym wieku dorosłym.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi określić objawy zaburzeń psychicznych.	K_U04
U02	Student rozumie specyfikę oraz zakres diagnozy psychiatrycznej i potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu psychiatrii do stawiania diagnozy logopedycznej.	K_U03

U03	Student potrafi ocenić problemy i potrzeby chorego z uwzględnieniem specyfiki jednostki chorobowej.	K_U06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student ma świadomość złożoności studiowanej dyscypliny i jej relacji z wiedzą z zakresu psychiatrii, jest gotowy do podjęcia współpracy w zakresie diagnozy i rehabilitacji pacjenta z psychiatrami oraz jego rodziną.	K_K02
K02	Student ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności w zakresie postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w różnych zaburzeniach mowy oraz odpowiedzialności prawnej i etycznej.	K_K05
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu biologicznego, poznawczego, emocjonalnego i społecznego rozwoju człowieka.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Psychiatria – historia dyscypliny. 2. Patofizjologia OUN. 3. Zasady badania i diagnozy w psychiatrii. 4. Zaburzenia osobowości. 5. Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży: <ol style="list-style-type: none"> a) deficyty parcjalne, b) ADHD, c) zaburzenia zachowania, d) całościowe zaburzenia psychiczne, e) autyzm, f) schizofrenia, g) anoreksja i bulimia. 6. Psychogeriatrya – choroby otępienne i zaburzenia psychiczne wieku podeszłego. 7. Podstawowe wiadomości o zaburzeniach afektywnych i lękowych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bilikiewicz A. (red.), 2004, <i>Psychiatria</i>, Warszawa: PZWL. 2. Czernikiewicz A., 1998, <i>Wykłady dla studentów</i>, Gdańsk: Akademia Medyczna. 3. Jarema M., Rabe-Jabłońska J. (red.), 2011, <i>Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny</i>, Warszawa: PZWL. 4. Popielarska A., Popielarska M. (red.), 2000, <i>Psychiatria wieku rozwojowego</i>, Warszawa: PZWL. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cierpiątkowska L., 2007, <i>Psychopatologia</i>, Poznań: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR. 2. Kępiński A., 1981, <i>Schizofrenia</i>, Warszawa: PZWL. 3. Woźniak T., 2000, <i>Zaburzenia języka w schizofrenii</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 4. Hołówska T., Niklas U., Nowaczyk A., Stanosz B. (tłum.), 1980, <i>Język w świetle nauki</i>, Warszawa: Czytelnik. 		

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, filmy dydaktyczne, studia przypadków.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Ocena znajomości terminologii – kolokwium śródsemestralne, ocena umiejętności diagnostycznych – studium przypadku.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie pisemne na ocenę na koniec semestru:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie się do ćwiczeń	5 godzin
Udział w konsultacjach	5 godzin
Przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Emisja głosu
Nazwa w języku angielskim:		Emission of voice
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		drugi
Semestr:		czwarty
Liczba punktów ECTS:		1 ECTS
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		
Założenia i cele przedmiotu:		Poznanie właściwych mechanizmów: oddychania, fonacji i artykulacji; wykształcenie umiejętności oceny stanu oraz funkcjonowania narządów mowy i zaburzeń głosu; wyrobienie miękkiego ataku na dźwięk wraz z <i>appoggio</i> ; przygotowanie głosu do pracy obciążonej zawodowo; wpojenie zasad profilaktyki i higieny głosowej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Zna terminologię objaśniającą zjawiska fonetyczno-ortofoniczne oraz emisyjne, ma wiedzę z zakresu szeroko pojętej kultury żywego słowa.	K_W03
W02	Ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą właściwego oddychania, fonacji, artykulacji, higieny głosu i patologii głosu.	K_W08, S_W13
W03	Zna techniki wyrazistej wymowy prowadzące do właściwej dykcji.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi ocenić swoją wymowę, możliwości emisyjne i głos w skali foniatrycznej.	K_U01
U02 U03	Umie praktycznie wykorzystać wiedzę dotyczącą swojego głosu, nawyków emisyjnych i dokonać wyboru właściwych technik emisyjnych.	K_U12, S_U16
U04	Potrafi wykorzystać praktycznie wiedzę nt. stanu oraz funkcjonowania układu artykulacyjnego, fonacyjnego i oddechowego oraz zinterpretować głosowo wybrany tekst.	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Ma pełną świadomość poziomu swojej wiedzy i rozumie potrzebę ciągłego kształcenia i samokształcenia w zakresie higieny głosu i ortofonii.	K_K05
Forma i typy zajęć:	30 godz. laboratorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wstępna ocena audytywna i percepcyjna głosu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Akustyczne podstawy głosu. Zjawiska dźwiękowe wywoływane przez aparat głosowy. Budowa, działanie i ocena sprawności narządu głosu, funkcje krtani). Układ oddechowy jako generator dźwięku. Typy oddychania. Rola przepony w oddychaniu. Rezonatory jako amplifikatory dźwięku. • Barwa dźwięku. Ogólna charakterystyka głosów męskich i żeńskich. Atakowanie dźwięku i patologie z tym związane. • Wybrane zaburzenia głosu i ich etiologia. • Podstawowe zasady profilaktyki i higieny głosowej. Metody pracy nad głosem, oddechem, fonacją, artykulacją. • Ćwiczenia przygotowujące do prawidłowej emisji: • ćwiczenia oddechowe: równomierna siła wydechu, podparcie oddechowe – <i>appoggio</i>, ćwiczenia wydłużania wydechu, natężenie głosu, ćwiczenia na szepcie; najczęstsze błędy w oddychaniu; • ćwiczenia fonacyjne: ustalanie właściwej wysokości głosu dla danej osoby, wyrabianie miękkiego ataku na dźwięk. Ćwiczenia rozluźniające (Dennison), ćwiczenia żuchwy, krtani, języka, podniebienia miękkiego – autokorekcja; • ćwiczenia artykulacyjne: przenikanie się układów artykulacyjnych w nagłosie, śródgłosie, wygłosie. Rozziew samogłoskowy i zbitki spółgłoskowe. Usprawnianie płynności zmian układu artykulacyjnego; • ćwiczenia słuchu fizjologicznego i fonematycznego; • Rezonans a rejestry. Rodzaje rezonansu (głowy i piersiowy). Nosowanie (próba Gutzmanna <i>a – i</i> i inne). Ćwiczenia rezonansu głowowego i wyrównujące rejestry. • Ćwiczenia oddechowe, fonacyjne i artykulacyjne. • Zasady poprawnej wymowy polskiej. Asymilacje i dysymilacje. Trudności artykulacyjne. Wymowa „modna”. Norma a regionalizmy. Ćwiczenia ortofoniczne. Akcent. Rodzaje nie płynności mówienia. • Ćwiczenia emisji głosu: wyrabianie umiejętności modulowania głosu, ćwiczenia znoszące napięcie mięśni krtani i gardła, ćwiczenia artykulacyjne na tekstach. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Tarasiewicz B., 2011, <i>Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu</i>, Kraków. Toczyska B., <i>Elementarne ćwiczenia dykcji</i>, Kraków: Universitas. 2. Toczyska B., 1998, <i>Łamańce z dedykacją, czyli makaka ma Kama</i>, Gdańsk: Wydawnictwo Podkowa. 3. Walencik-Topiłko A., 2011, <i>Głos jako narzędzie. Materiały do ćwiczeń emisji głosu dla osób pracujących głosem i nad głosem</i>, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kram J., 1981, <i>Zarys kultury żywego słowa</i>, Warszawa: WSiP. 2. Oczkoś M., 2010, <i>Paszczodźwięki. Mały poradnik dla wielkich mówców</i>, Warszawa: Wydawnictwo RM. 3. Toczyska B., 1997, <i>Sarabanda w chaszczach. Ćwiczenia samogłosek</i>, Gdańsk: Wydawnictwo Podkowa. 		

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia prowadzone z zastosowaniem prezentacji ortofonicznych, także multimedialnych. Praktyczne ćwiczenia emisyjne (oddechowe, fonacyjne i artykulacyjne). Nauka prawidłowych nawyków oddechowych, fonacyjnych, artykulacyjnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty W01 - W03 sprawdzane będą na kolokwium pisemnym na początku stycznia. Efekty U01 – U04, K01 na końcowym zaliczeniu ustnym na ocenę.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: zaliczenie na ocenę i uzyskanie łącznie co najmniej 51 punktów z zaliczeń:

- 0-50% – niedostateczna (2,0);
- 51-60% – dostateczna (3,0);
- 61-70% – dostateczna plus (3,5);
- 71-80% – dobra (4,0);
- 81-90% – dobra plus (4,5);
- 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Sposób uzyskania punktów:

Pierwsze kolokwium – minimalnie 26 Drugie kolokwium – minimalnie 26

Poprawy:

Poprawa każdego z kolokwiów na konsultacjach.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	1 godz.
Udział w konsultacjach	1 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	1 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	33 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka diagnozy i terapii audiologicznej
Nazwa w języku angielskim:		Didactics of audiological therapy and diagnosis
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy stopień
Rok studiów:		drugi
Semestr:		czwarty
Liczba punktów ECTS:		5 ECTS
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy na temat metodologii postępowania logopedycznego w przypadkach osób z zaburzeniami słuchu. Opanowanie umiejętności informowania rodziców dziecka o budowie i patologii narządu słuchu. Poznanie założeń i strategii metod pracy z osobami z niedosłuchami. Zdobycie umiejętności samodzielnego konstruowania prób diagnostycznych i programowania terapii osób niesłyszących w oparciu o wybrane strategie postępowania terapeutycznego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna konsekwencje uszkodzenia słuchu w zależności od przyczyny, zakresu, miejsca i czasu uszkodzenia słuchu.	K_W03
W02	Zna procedury logopedyczne w zakresie diagnozy i terapii audiologicznej osób z różnymi uszkodzeniami słuchu.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi dokonać interpretacji wyników badań audiologicznych.	K_U09
U02	Student umie programować i przeprowadzać ćwiczenia słuchowe.	K_U02
U03	Student potrafi wykorzystywać urządzenia techniczne i programy komputerowe w rehabilitacji dziecka z uszkodzonym narządem słuchu.	K_U10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Student kreatywnie programuje wieloaspektową terapię logopedyczną pacjentów z uszkodzeniami słuchu.	K_K01
K02	Student jest otwarty na wykorzystywanie w terapii rozmaitych sposobów porozumiewania się i metod kształtowania języka dzieci z uszkodzeniami słuchu.	K_K02
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin), ćwiczenia (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z zakresu anatomii, fizjologii i patologii narządów słuchu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rola słuchu w rozwoju człowieka. 2. Kategorie dźwięków. 3. Rozwój mowy dziecka z uszkodzonym słuchem. 4. Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej. 5. Objawy zaburzeń mowy spowodowanych przez uszkodzenia słuchu. 6. Metody audiologicznej diagnozy uszkodzeń słuchu i ich logopedyczna interpretacja. 7. Typologie uszkodzeń słuchu: audiologiczna, psycholingwistyczna, logopedyczna. 8. Sposoby porozumiewania się i metody kształtowania języka dzieci z uszkodzonym zaburzeniem słuchu. 9. Wychowanie słuchowe, programowanie ćwiczeń usprawniających poszczególne funkcje słuchowe. 10. Wybrane metody wychowania językowego oraz autorskie programy stosowane w terapii osób niesłyszących: <ol style="list-style-type: none"> a) metody ustno-słuchowe jednozmysłowe (audytywno-werbalne): <ul style="list-style-type: none"> • metoda Susanny Schmid-Giovannini (Szwajcaria), • metoda Warrena Estabrooksa (Kanada), • metoda Armina Löwe, b) metoda ustno-słuchowe wielozmysłowe (oralne): <ul style="list-style-type: none"> • metoda macierzysta Anthoniego van Udena (Holandia), • metoda werbo-tonalna Petara Guberiny (Jugosławia), c) metoda fonogestowej wizualizacji mowy – metoda fonogestów (Cued Speech), d) system językowo-migowy, e) metoda wychowania dwujęzykowego (bilingwizm), f) komunikacja totalna. 11. Możliwości budowania systemu językowego u dzieci niesłyszących w oparciu o wczesną naukę czytania: <ol style="list-style-type: none"> a) metoda czytania globalnego Glena Domana, b) nauka czytania sylab (Metoda Krakowska), c) ćwiczenia przygotowujące do wczesnej nauki czytania. 12. Sposoby informowania rodziców dziecka o diagnozie i terapii audiologicznej. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska J., 2000, <i>Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej. 2. Cieszyńska J., Korendo M., 2008, <i>Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6. roku życia</i>, Kraków: Wydawnictwo Edukacyjne. 		

3. Csányi Y., 1998, *Słuchowo-werbalne wychowanie dzieci z uszkodzonym narządem słuchu*, Warszawa: WSiP.
4. Doman G., Doman J., 1988, *Jak nauczyć małe dziecko czytać*, Bydgoszcz: Oficyna Wydawnicza „Excalibur”.
5. Kobosko J. (red.), 1999, *Moje dziecko nie słyszy. Materiały dla rodziców dzieci z wadą słuchu*, Warszawa: Stowarzyszenie Przyjaciół Osób Niesłyszących i Niedosłyszących „Człowiek – Człowiekowi”.
6. Kornas-Biela D., 1993, *Kształtowanie się zdolności słuchowych w prenatalnym okresie rozwoju dziecka*, [w:] *Opuscula Logopaedica In honorem Leonis Kaczmarek*, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 143–158.
7. Kurkowski Z.M., 2010, *Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
8. Löwe A., 1981, *Mamo naucz mnie rozumieć. Poradnik dla rodziców dzieci niedosłyszących (od 1 do 30 miesiąca życia)*, Warszawa: PZWL.
9. Löwe A., 1983, *Rozwijanie słuchu w zabawie. Praktyczne wskazówki do ćwiczeń słuchowych z dziećmi w wieku przedszkolnym z uszkodzonym słuchem i zaburzeniami spostrzegania*, Warszawa: PZWL.
10. Schmid-Giovannini S., 1995, *Rady i wskazówki dla rodziców dzieci z uszkodzonym słuchem*, Warszawa: Polski Komitet Audiofonologii.
11. Trochymiuk A., 2008, *Metoda werbo-tonalna w terapii dzieci z uszkodzeniami słuchu*, [w:] „Logopedia” nr 36, s. 125–136.

Literatura dodatkowa:

1. Cieszyńska J., 2001, *Nauka czytania krok po kroku. Jak przeciwdziałać dysleksji*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego.
2. Góralówna M., Hołyńska B., 1984, *Rehabilitacja małych dzieci z wadą słuchu*, Warszawa: PZWL.
3. Trochymiuk A., 2001, *Sprawności językowe a sprawności komunikacyjne dziecka z uszkodzonym narządem słuchu. Studium przypadku*, [w:] „Audiofonologia”, nr 19, s. 121–153.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład z prezentacjami multimedialnymi, analiza dokumentów, studia przypadków, metoda ćwiczeniowa.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kształcenia będą sprawdzane systematycznie na zajęciach i podczas kolokwium pisemnego.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
  - 0–50% – niedostateczny (2,0),
  - 51–60% – dostateczny (3,0),
  - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
  - 71–80% – dobry (4,0),
  - 81–90% – dobry plus (4,5),
  - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godzin
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Przygotowanie się do ćwiczeń	10 godzin
Przygotowanie się do kolokwium pisemnego	10 godzin
Udział w konsultacjach	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	70 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	5 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Zaburzenia płynności mówienia	
Nazwa w języku angielskim:	Speech fluency disorders	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszy	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni, mgr Izabella Leśniczuk	
Założenia i cele przedmiotu:	Mechanizmy, objawy i procedury diagnostyczno-terapeutyczne zaburzeń niepłynności mowy w jąkanii, gielkocie i rozwojowej niepłynności mówienia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna definicje jąkania.	K_W04
W02	Student rozumie mechanizm powstawania zaburzeń płynności mowy, zna przyczyny, patomechanizm jąkania, gielkotu i rozwojowej niepłynności mówienia.	K_W08
W03	Student zna odpowiednie procedury logopedyczne w przypadku poszczególnych zaburzeń płynności mowy.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi zastosować odpowiednie procedury diagnostyczno-terapeutyczne w usuwaniu zaburzeń niepłynności mowy.	K_U02
U02	Student potrafi dostosować sposób diagnozy i terapii do indywidualnych potrzeb osoby z zaburzeniem płynności mówienia.	K_U06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Ma świadomość emocjonalnych uwarunkowań niepłynności mówienia i konsekwencji społecznych wynikających z niepłynności mówienia.	K_K01
Forma i typy zajęć:	wykłady - 15 godz., ćwiczenia - 15 godz.	

Wymagania wstępne i dodatkowe:

1. Znajomość terminologii fonetycznej.
2. Wiedza z zakresu mechanizmów rozwoju mowy dziecka.

Treści modułu kształcenia:

1. Jąkanie - terminologia i klasyfikacje.
2. Objawy, mechanizmy i stadia rozwoju zaburzenia płynności mowy.
3. Przyczyny jąkania - teorie etiologii jąkania.
4. Metody i programy terapii jąkania.
5. Rozwojowa nie płynność mówienia - diagnoza i postępowanie.
6. Terapia osób z gielkotem.
7. Diagnoza różnicowa zaburzeń płynności mowy (model diagnozy R. Byrne, model nie płynności mowy).
8. Narzędzia do diagnozy jąkania ("Kwestionariusz Cooperów oceny jąkania", „Próba sylabowa do oceny nie płynności mówienia”).
9. Terapia osób jąkających się przy pomocy echokorektora i cyfrowego korektora mowy.
10. Metoda Zofii Engiel.
11. Metoda ks. Stanisława Wilczewskiego.
12. Program I. Wygotskiej.
13. Program Mieczysława Chęćka.
14. Terapia jąkania wg Ch. Van Ripera.
15. Program L. Arutiunian.
16. Program Rene Byrne.
17. Zintegrowany program terapii osób jąkających się.
18. Osobowość terapeuty.

Literatura podstawowa:

1. Fańciszevska M., 2020, *Jąkanie. Wypowiedzi dialogowe i narracyjne osób jąkających się*, Gdańsk: Wydawnictwo UG.
2. Karsznia-Sobczak A., 2021, *Chronologia i spójność w narracjach osób jąkających się*, [w:] *Narracja w diagnozie i terapii logopedycznej*, A. Maciejewska (red.), Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH w Siedlcach, s. 113-121.
3. Kostecka W., 2004, *Zintegrowany program terapii osób jąkających się*, Lublin: Wydawnictwo AWH Antoni Dudek.
4. Tarkowski Z., 2010, *Jąkanie*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
5. Tarkowski Z., Smull M., 1988, *Gielkot*, Warszawa: Wydawnictwo ZSL.
6. Woźniak T., 2002, *Przyczyny i terapia jąkania w świetle nowych badań*, [w:] „Biuletyn Logopedyczny”, nr 3 (9), s. 52-54.

Literatura dodatkowa:

1. Kurowski M., 2003, *Próba sylabowa do oceny nie płynności mówienia*. Warszawa: Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu.
2. Sidor M., 2011, *Nie płynność mowy w jąkaniu*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
3. Woźniak T., 1993, *Pojęcie jąkania a metodyka postępowania logopedycznego*. Opuscula Logopedica, Lublin: Wydawnictwo UMCS.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi. Forma pracy w grupach, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

1. Kolokwium z wiadomości dotyczących diagnozy. Kolokwium z wiadomości dotyczących znajomości wybranych od i programów terapii. Studium przypadku - analiza. Programowanie terapii jękania wczesnodziecięcego – projekt.
2. Egzamin ustny sprawdzający umiejętność diagnozowania i programowania terapii jękania, gielkotu, rozwojowej płynności mowy w sesji egzaminacyjnej.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
  - 0–50% – niedostateczny (2,0),
  - 51–60% – dostateczny (3,0),
  - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
  - 71–80% – dobry (4,0),
  - 81–90% – dobry plus (4,5),
  - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godz.

Udział w ćwiczeniach

15 godz.

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń

9 godz.

Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów

6 godz.

Udział w konsultacjach

5 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

50 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Logopedia międzykulturowa; dwujęzyczność i problemy językowe dziecka dwu- i wielojęzycznego
Nazwa w języku angielskim:		Intercultural speech therapy; bilingualism and language problems of a bilingual and multilingual child
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Sofia Kamińska
Założenia i cele przedmiotu:		Student poznaje uwarunkowania kulturowe rozwoju mowy i języka, problemy dziecka dwu- i wielojęzycznego. Potrafi zdiagnozować trudności rozwojowe dziecka wynikające z bilingwizmu i opóźnionego rozwoju mowy, autyzmu itp. zaplanować i realizować postępowanie terapeutyczne.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna zakres wpływu uwarunkowań kulturowych na rozwój mowy i języka.	K_W04
W_02	Zna wpływ bilingwizmu na akwizycję określonych podsystemów języka.	K_W08
W_03	Zna rodzaje trudności językowych dzieci z zaburzeniami mowy i rozwoju a ich dwujęzycznością.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi określić typ bilingwizmu uwzględnić uwarunkowania kulturowe i tory rozwoju mowy dziecka i określić zakresy trudności.	K_U01, K_U04, K_U14

U_02	Potrafi zdiagnozować trudności dziecka/osoby z zaburzeniem mowy i zaprogramować postępowanie logopedyczne, wspierać dziecko w grupie społecznej i wspomagać w rozwoju kariery szkolnej.	K_U11, K_U13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do ustawicznego doskonalenia swoich umiejętności zawodowych, ma świadomość roli znajomości języków obcych w diagnozie i programowaniu terapii.	K_K05, K_K06
Forma i typy zajęć:	Wykład – 15 godz., ćw. – 15 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu nauk o języku, gramatyki języka polskiego, rozwoju mowy i jej zaburzeń.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bilingwizm (wielojęzyczność) – problemy /korzyści kulturowe, społeczne, językowe. 2. Rodzaje bilingwizmu. 3. Rozprawa z mitami na temat bilingwizmu. 4. Rozwój mowy i języka dziecka bilingwalnego: ocena zjawisk fonetyczno-fonologicznych, leksykalnych, gramatycznych, składniowych, narracji 5. Rozwojowe zaburzenia językowe a bilingwizm. Wyzwania diagnostyczne i terapeutyczne. 6. Zaburzenia sprzężone a bilingwizm (autyzm, upośledzenie umysłowe). 7. Metody diagnozowania dziecka dwujęzycznego. Biografia językowa. 8. Diagnoza podsystemów języka i sprawności komunikacyjnych w obu językach dziecka bilingwalnego. 9. Metody wspierające rozwój językowy dzieci wielojęzycznych. 10. Programowanie terapii zaburzeń rozwoju mowy i języka u dziecka dwujęzycznego. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska-Rożek J., 2010, <i>Dwujęzyczność - rozumienie siebie jako Innego</i>, [w:] J. Cieszyńska, Z. Orłowska- Popek, M. Korendo (red.), <i>Nowe podejście w diagnozie i terapii logopedycznej – metoda krakowska</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego. 2. Cieszyńska-Rożek J., 2013, <i>Metoda Krakowska wobec zaburzeń rozwoju dzieci. Z perspektywy fenomenologii, neurobiologii i językoznawstwa</i>, Kraków: Omega Stages System. 3. Czaplewska E., 2017, <i>Logopedia międzykulturowa</i>, Gdańsk: Harmonia Universalis. 4. Laskowski R., 2009, <i>Język w zagrożeniu. Przyswajanie języka polskiego w warunkach polsko-szwedzkiego bilingwizmu</i>, Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych UNIVERSITAS. 5. Lipińska E., 2003, <i>Język ojczysty, język obcy, język drugi. Wstęp do badań dwujęzyczności</i>, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 6. Kurcz I. (red.), 2007, <i>Psychologiczne aspekty dwujęzyczności</i>, Gdańsk: GWP. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Chłopek Z., <i>Nabywanie języków trzecich i kolejnych oraz wielojęzyczność</i>, 2011, Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego. Hoffman E., 1995, <i>Zagubione w przekładzie</i>, Londyn: Aneks. 2. Krawczyk A., Lorenc A., 2019, <i>Diagnoza artykulacji u dzieci dwujęzycznych wychowujących się w środowisku polsko-amerykańskim</i>, [w:] „Logopedia”, tom 48-2, s. 307-334. 3. Łuniewska M., Kołak J., Kacprzak A., Białicka-Pikul M., Haman E., Wodniecka Z. (red.), 2015, <i>Wyzwania w diagnozie rozwoju językowego dzieci dwu- i wielojęzycznych</i>, [w:] A. Myszka, E. Oronowicz-Kida (red.), <i>Głos-Język-Komunikacja</i>, tom 2, Rzeszów: Wydawnictwo UR. 		

4. Miodunka W. T., 1990, *Język a identyfikacja kulturowa i etniczna. Studium kształtowania się tożsamości rodzeństwa należącego do drugiego pokolenia Polonii australijskiej*, [w:] W. T. Miodunka (red.), *Język polski w świecie. Zbiór studiów*, Warszawa–Kraków: PWN, s. 105–125.
5. Miodunka W. T., 2014, *Dwujęzyczność polsko-obca w Polsce i poza jej granicami. Rozwój i perspektywy badań*, [w:] „LingVaria”, IX (2014), 1 (17), s. 199-226.
6. Mikłasz-Sendecka B., Przybyła O., 2019, *Dwujęzyczność wczesnodziecięca. Studium przypadku*, [w:] „Logopedia Silesiana”, tom 8, s. 461-486.
7. Nott-Bower A., 2015, *Diagnoza oraz terapia zaburzeń mowy i języka u osób dwujęzycznych*, [w:] „Forum Logopedyczne”, nr 23, 34–40.
8. Widera-Michalak I., Bijak I., 2014, *Postpowanie logopedyczne z dzieckiem wielojęzycznym. Studium przypadku*, [w:] I. Loewe, K. Kuros-Kowalska (red.), *Dwujęzyczność, wielojęzyczność i wielokulturowość – szanse i zagrożenia na drodze do porozumienia*, Gliwice-Żernica: Fonem.eu Joanna Gruba, s. 155-170.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny i multimedialny. Ćwiczenia: analiza biografii językowej pacjentów dwujęzycznych, analiza tekstów mówców dwu i wielojęzycznych, opracowywanie konspektów zajęć z dzieckiem dwujęzycznym, współpraca z rodziną wielokulturową.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty uczenia się sprawdzane są na kolokwium zaliczeniowym pod koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki zaliczenia kolokwium:

Kryteria oceniania:

0-50% – niedostateczna (2,0);

51-60% – dostateczna (3,0);

61-70% – dostateczna plus (3,5);

71-80% – dobra (4,0);

81-90% – dobra plus (4,5);

91-100% – bardzo dobra (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Udział w ćwiczeniach	15 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	5 godz.
Udział w konsultacjach	2 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium i opracowanie projektu	13 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej	
Nazwa w języku angielskim:	Augmentative and alternative communication	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszy stopień	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	mgr Łukasz Maj	
Założenia i cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest przedstawienie stosowanych w Polsce i świecie metod komunikacji alternatywnej i wspomagającej oraz przekazanie wiedzy o ich znaczeniu w rozwoju dziecka z zaburzeniem mowy i rozwoju lub osób dorosłych z utraconą umiejętnością komunikacji.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna metody komunikacji alternatywnej oraz zakres i zasady ich stosowania.	K_W02
W_02	Student zna metody komunikacji wspomagającej, zasady i zakres jest stosowania.	K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi ocenić stopień zaburzenia mowy i języka i możliwość korzystania z komunikacji alternatywnej lub wspomagającej.	K_U05
U_02	Student potrafi dokonać wyboru właściwej metody AAC i potrafi organizować postępowanie terapeutyczne z ich wykorzystaniem.	K_U03
U_03	Student ma wiedzę o zasadach wprowadzania ACC i przygotowania opiekunów pacjenta do korzystania z zasad komunikacji wspomagającej lub alternatywnej.	K_U12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy i umiejętności.	K_K05
K_02	Jest gotów do okazywania wsparcia i empatii pacjentom, ich rodzinom i opiekunom.	K_K01
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia – 30 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu nauki o języku, teorii zaburzeń mowy, psychologicznych uwarunkowań rozwoju mowy i języka		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teoretyczne podstawy AAC. 2. Typologia użytkowników AAC. 3. Przegląd strategii komunikacyjnych: różnicowanie poszczególnych elementów AAC: znaków, strategii, technik i pomocy. 4. Diagnoza i opracowanie strategii komunikacyjnej dla pacjenta ze złożonymi potrzebami komunikacyjnymi. 5. Programy wspomagania kompetencji komunikacyjnej. 7. Przegląd systemów AAC. 8. Fakty i mity na temat AAC. 9. Nauka gestów "Makaton". 10. Wykorzystanie sprzętu technicznego do komunikowania i tworzenia pomocy dydaktycznych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Błeszyński J. J., 2006, <i>Alternatywne i wspomagające metody komunikacji</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 2. Grycmann M., Kaczmarek B. B. (2014), <i>Podręczny słownik terminów AAC (komunikacji wspomagającej i alternatywnej)</i>, Kraków: Impuls. 3. Grycman M., 2015, <i>Sprawdź jak się porozumiewam. Ocena efektywności porozumiewania się dzieci ze złożonymi zaburzeniami komunikacji wraz z propozycjami strategii terapeutycznych</i>, Kwidzyn: Stowarzyszenie Rehabilitacyjne Centrum Rozwoju Porozumiewania. 4. Grycman M., Kaczmarek B.B. (red.), 2014, <i>Podręczny słownik terminów AAC (komunikacji wspomagającej i alternatywnej)</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 5. Von Tetzchner S., Martinsen H., 2002, <i>Wprowadzenie do wspomagających i alternatywnych sposobów porozumiewania się</i>, Warszawa: Stowarzyszenie „Mówić bez słów”. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaczmarek B.B. (red.), 2014, <i>Makaton w rozwoju osób ze złożonymi potrzebami komunikacyjnymi</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Metody problemowe, oglądowe, zajęć praktycznych.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty kształcenia będą sprawdzane systematycznie na zajęciach i ostatecznie podczas kolokwium pisemnego na koniec semestru.		
Forma i warunki zaliczenia:		

Kolokwium. Poprawa: zgodnie z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Konsultacje	1 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	2 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	33 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UPH
Nazwa w języku angielskim:		Midterm vocational training in the Students' Speech Therapy Centre
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Monika Polak, mgr Łukasz Maj
Założenia i cele przedmiotu:		Nabycie przez studentów wiedzy z zakresu wpływu słyszenia i słuchania na rozwój człowieka i jego różnych sprawności, w tym na technikę mówienia i dykcję. Zdobycie umiejętności diagnozowania sprawności słyszenia i interpretowania wyników badań.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna terminologię, zakres i metodologię badań surdologopedycznych, audiologicznych i audiofonologicznych oraz najnowsze tendencje w opisie sprawności językowych i słuchowych.	K_W03
W02	Student ma wiedzę na temat zastosowania technologii informacyjnych w diagnozie audiologicznej, zaburzeniach przetwarzania słuchowego i protetyce słuchu.	K_W06
W03	Student zna zasady skutecznej komunikacji z osobami z zaburzeniami mowy i słuchu oraz swoje umiejętności językowe, komunikacyjne, głosowe.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi stosować procedury logopedyczne i audiologiczne zgodnie ze standardami postępowania logopedycznego.	K_U02
U02	Student potrafi wykorzystać programy komputerowe do analizy głosu, diagnozy zaburzeń mowy i słuchu i interpretować wyniki badań.	K_U010

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest gotów do pracy diagnostyczno-terapeutycznej i pracy w zespołach interdyscyplinarnych, ma pełną świadomość wieloaspektowych uwarunkowań zaburzeń mowy i słuchu.	K_K02
K02	Student ma świadomość wieloaspektowych uwarunkowań zaburzeń mowy i słuchu.	K_K02
Forma i typy zajęć:		praktyka zawodowa (80 godzin) – obserwacje, analizy, planowanie i prowadzenie zajęć logopedycznych oraz badań audiofonologicznych.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z zakresu foniatry, audiologii, akustyki mowy, psychologii słyszenia, fonetyki artykulacyjnej, klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, trudności w czytaniu i pisaniu, SLI, techniki mówienia.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Badania przesiewowe słuchu fizycznego, słuchu fonemowego, prymarnych funkcji słuchowych: <ol style="list-style-type: none"> a) przygotowanie narzędzi diagnostycznych, b) przeprowadzenie badań w wybranych placówkach przedszkolnych, opiekuńczo-wychowawczych, szkolnych, akademickich, w tym SPL oraz innych środowiskach (np. domach opieki). 2. Opracowanie wyników badań i diagnoz indywidualnych – prezentacje i dyskusje nt. diagnozy różnicowej. 3. Modele programowania języka dziecka z alalią. 4. Ćwiczenia z zakresu komunikacji interpersonalnej – przekazywanie informacji dot. wyników badań osobom zainteresowanym, opiekunom i rodzicom, specjalistom innych dyscyplin. 5. Warsztaty dotyczące techniki mówienia i dykcji – opracowanie zestawów ćwiczeń i zbiorów tekstów do określonych etapów korekcji i usprawniania emisji głosu oraz dykcji. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czyżewski A., Kostek B., Skarżyński H., 2002, <i>Technika komputerowa w audiologii, foniatry i logopedii</i>, Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT. 2. Janczewski G. (red.), 2005, <i>Otorynolaryngologia praktyczna – podręcznik dla studentów lekarzy</i>, Gdańsk: Via Medica. 3. Kurkowski Z.M., 2013, <i>Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kądziaława D., 1983, <i>Czynność rozumienia mowy. Analiza neuropsychologiczna</i>, Warszawa, ZNiO. 2. Kornas-Biela D., 1993, <i>Kształtowanie się zdolności słuchowych w prenatalnym okresie rozwoju dziecka</i>, [w:] <i>Opuscula Logopaedica in honorem Leonis Kaczmarek</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 143–158. 3. Kurkowski Z.M., 2002, <i>Rozwój funkcji słuchowych u małego dziecka</i>, [w:] „Audiofonologia”, t. 21, s. 23–32. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacjach, dyskusjach, analizach i prowadzą wybrane formy zajęć logopedycznych (studium przypadku, prowadzenie zajęć logopedycznych oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć podczas dyskusji).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Ocena umiejętności doboru narzędzi diagnostycznych do badania słuchu i zaburzeń przetwarzania słuchowego.

Ocena zajęć prowadzonych przez studenta, jego umiejętności komunikacyjnych i sposobu prowadzenia warsztatu.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki uzyskania zaliczenia na ocenę: przygotowanie i prowadzenie zajęć z niesłyszącym pacjentem lub osobą z zaburzeniami przetwarzania słuchowego, przygotowanieteczki pracy logopedy (wywiad, badanie logopedyczne, diagnoza logopedyczna, program terapii, dokumentacja terapii, diagnoza końcowa).

Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w praktykach

80 godzin

Przygotowanie się do prowadzenia zajęć

15 godzin

Opracowanie pracy zaliczeniowej

10 godzin

Udział w konsultacjach

5 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

110 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w Poradniach Logopedycznych
Nazwa w języku angielskim:		Interim vocational speech therapy apprenticeship in Speech Therapy Clinics
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Adrianna Urban-Rafałek
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii logopedycznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii logopedycznej oraz jej prowadzenia – poradnie logopedyczne) oraz dokonywania ewaluacji działań terapeutycznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna fazy rozwoju mowy człowieka oraz zadania charakterystyczne dla poradni logopedycznych. Zna organizację, statut plan pracy poradni logopedycznej.	K_W02
W03	Student zna zasady programowania, prowadzenia i weryfikacji terapii w przypadku zaburzeń realizacji sprawności komunikacyjnych, zaburzeń kompetencji.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli logopedów, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują	K_U09

	i przeprowadzają zajęcia logopedyczne. Student samodzielnie wykonuje badania mowy i słuchu oraz interpretuje wyniki badań.	
U02	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić terapię logopedyczną dostosowaną do rodzaju zaburzenia mowy, wieku pacjenta oraz prowadzić dokumentację postępowania logopedycznego w przypadku realizacji sprawności komunikacyjnych i zaburzeń kompetencji.	K_U11, K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu terapię zaburzeń mowy. Skutecznie współdziała z opiekunem praktyk zawodowych oraz nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K05, K_K07
K02	Student wspiera i świadczy pomoc pacjentom z zaburzeniami mowy i ich opiekunom.	K_K06
Forma i typy zajęć:	praktyka zawodowa: ćwiczenia praktycznych umiejętności diagnozowania i terapii, konsultacje, analizy przypadków – 80 godzin.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu teorii zaburzeń mowy, postępowania logopedycznego w zależności od rodzaju zaburzenia mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>I. Obserwacja</p> <ol style="list-style-type: none"> Podstawowe zasady pracy terapeutycznej z dzieckiem, młodzieżą i dorosłymi w przypadku zaburzeń mowy <ol style="list-style-type: none"> Zasady, metody i formy pracy terapeutycznej w poradni logopedycznej, gabinecie logopedycznym, poradni psychologiczno-pedagogicznej. Kryteria oceny sprawności realizacyjnych, kompetencji komunikacyjnej i językowej. Ocena sprawności realizacyjnych, kompetencji komunikacyjnej i językowej. Komunikacja logopeda – klient, terapeuta – pacjent. Organizacja pracy w poradniach logopedycznych, gabinetach logopedycznych, poradniach psychologiczno-pedagogicznych Bezpieczeństwo w poradni. Organizacja pracy w poradni, gabinecie logopedycznym, poradniach psychologiczno-pedagogicznych. Dokumentacja postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji – tworzenie IPET-u. Logopeda w zespołach interdyscyplinarnych. Współpraca poradni ze środowiskiem (rodzice, szkoły, lekarze i inne jednostki) Przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu. Zabezpieczanie i ochrona danych osobowych pacjenta. Postępowanie logopedyczne w poradni logopedycznej. Planowanie zajęć terapeutycznych w przypadku zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji. Zasady, metody i formy pracy z dzieckiem w przypadku zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji. Programowanie terapii: konstruowanie planu terapii, weryfikacja planu, ewaluacja planu. 		

14. Dokumentacja postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji.
15. Projekt polegający na przygotowaniu i prowadzeniu zajęć logopedycznych (wybór form, zastosowanie właściwych metod pracy w zależności od rodzaju zaburzenia, wieku pacjenta):
  - a. opracowanie konspektów do planowanych zajęć terapeutycznych w przypadku wybranych zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji,
  - b. prowadzenie zajęć logopedycznych w przypadku wybranych zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji,
  - c. tworzenie dokumentacji postępowania logopedycznego w przypadku wybranych zaburzeń sprawności realizacyjnych i zaburzeń kompetencji.
16. Opracowanie studium przypadku wybranego zaburzenia komunikacji i języka.

Literatura podstawowa:

1. Cieszyńska- Rożek i inni (red.), 2013, *Wokół problematyki zaburzeń mowy*, Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego.
2. Cieszyńska-Rożek J., Orłowska-Popek Z., Korendo M. (red), 2010, *Nowe podejście w diagnozie i terapii logopedycznej - metoda krakowska*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe UP.
3. Czaplewska E., Milewski S. (red.), 2012, *Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki*, Sopot: Wydawnictwo GWP.
4. Domagała A., Woźniak T. (red.), 2007, *Język, interakcja, zaburzenia mowy. Metodologia badań logopedycznych*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
5. Grabias S., Kurkowski M. (red.), 2012, *Logopedia: teoria zaburzeń mowy*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
6. Grabias S., Woźniak T., Panasiuk J. (red.), 2015, *Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
7. Krajna E., Żebryk-Stopa A., 2012, *Zasady diagnostyki neurologopedycznej*, [w:] *Wprowadzenie do neurologopedii*, A. Obrębowski (red.), Poznań: Termedia.

Literatura dodatkowa:

1. Gunia G., 2006, *Terapia logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy. Wybrane problemy teorii i praktyki surdologopedycznej*, Kraków: Impuls.
2. Gruba J., 2012, *Technologia informacyjna w logopedii*, [w:] *Profilaktyka logopedyczna w praktyce edukacyjnej*, K. Węsierska (red.), T. 1., Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, s. 122-130.
3. Porayski-Pomsta J., Przybysz-Piwko M., 2012, *Interwencja logopedyczna. Zagadnienia ogólne i praktyka*, Warszawa: Dom Wydawniczy Elipsa.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacji, dyskusjach panelowych, analizach i prowadzą wybrane formy zajęć logopedycznych oraz moduły zajęć logopedycznych w poradniach świadczących usługi logopedyczne wybranych przez uczelnianego opiekuna praktyk. Podczas praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja zajęć logopedycznych, programowanie terapii logopedycznej, opracowanie konspektów zajęć logopedycznych, studium przypadku, prowadzenie zajęć logopedycznych oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć podczas dyskusji panelowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana), ocenę udziału w dyskusjach panelowych i analizach (udział/ brak udziału), ocenę przygotowanych konspektów (ocena 2-5) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: przygotowanie, obserwacja i prowadzenie wymaganej liczby zajęć logopedycznych w poradni, opracowanie wymaganej liczby konspektów prowadzonych i obserwowanych zajęć, pozytywna opinia uczelnianego opiekuna praktyk wyrażona stopniem (2-5).

Poprawy: Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	80 godz.
Konsultacje	1 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	4 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	85 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Praktyka zawodowa ciągła logopedyczna w szkole podstawowej	
Nazwa w języku angielskim:	Continuous professional practice in speech therapy in primary school	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	czwarty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Marta Krakowiak	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy w szkole. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii logopedycznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii logopedycznej oraz jej prowadzenia oraz dokonywania ewaluacji działań pedagogicznych).	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna etapy rozwoju mowy człowieka oraz zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w szkole i poza nią.	K_W02
W02	Student zna sposoby stymulacji mowy dziecka i zasady prowadzenia terapii w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.	K_W05
W03	Student zna specyfikę pracy, zadania, organizację, statut i plan pracy szkoły podstawowej oraz program wychowawczo-profilaktyczny.	K_W09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne mające na celu stymulację rozwoju mowy dziecka. Wyciągać wnioski z obserwacji sposobu działań opiekuńczo-wychowawczych, dydaktycznych i terapeutycznych przez terapeutów logopedów.	K_U05, K_U14
U02	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.	K_U02
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Student jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju mowy dziecka.	K_K01
K02	Student wspiera i świadczy pomoc nauczycielom dzieci z zaburzeniami mowy.	K_K02
K03	Student jest gotów do formułowania opinii dotyczących zaburzeń mowy i komunikacji uczniów.	K_K03
Forma i typy zajęć:	Praktyka zawodowa: ćwiczenia praktycznych umiejętności diagnozowania terapii, konsultacje, analizy przypadków – 70 godzin.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających organizowanie i prowadzenie procesu kształcenia w szkole. Wiedza z fonetyki artykulacyjnej, z klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> I. Obserwacja. <ol style="list-style-type: none"> 1. Obserwacja zajęć grupowych uczniów z zaburzeniami komunikacji i języka. 2. Obserwacja zajęć indywidualnych uczniów z zaburzeniami komunikacji i języka. 3. Obserwacja konsultacji z rodzicami / opiekunami. II. Analiza <ol style="list-style-type: none"> 1. Analiza przypadku dziecka z wybraną wadą wymowy (dyslalia, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksja) – studia przypadku. 2. Opracowanie 15 konspektów odtwórczych z obserwowanych zajęć. 3. Opracowanie 10 konspektów twórczych zajęć prowadzonych w przedszkolu. III. Prowadzenie zajęć. <ol style="list-style-type: none"> 1. Prowadzenie zajęć grupowych mających na celu korektę wybranych wad wymowy, usprawnianie komunikacji i języka w przypadku SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji – minimum 5. 2. Prowadzenie zajęć indywidualnych mających na celu korektę wad wymowy, usprawnianie komunikacji i języka w przypadku SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji – minimum 15. 3. Udział w konsultacji z rodzicami i opiekunami. 4. Zgromadzenie materiału do diagnozy logopedycznej w zakresie dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji. 5. Przygotowanie opinii logopedycznej wybranego przypadku. 6. Opracowanie studium przypadku. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Brzezińska A., Czuba T., 1996, <i>Dziecko w zabawie i świecie języka</i>, Warszawa: Wydawnictwo Zysk i S-ka . 2. Chrzanowska A., Szoplík K., 2002, <i>Zabawy i ćwiczenia logopedyczne</i>, seria: <i>Logopedia</i>. t. 1 – 8, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie. 3. Moćko N., 2021, <i>Przesiewowe badania logopedyczne w przedszkolu i szkole</i>, [w:] A. Domagała, U. 		

Mirecka (red.), *Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, s. 59-75.

4. Tońska-Mrowiec A., Pojmał I., 2007, *Zabawy słuchowe*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.

Literatura dodatkowa:

1. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), 2003 *Logopedia. Pytania i odpowiedzi*, t. 2, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.

2. Logopedyczne programy komputerowe, internetowe portale i strony edukacyjne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka ciągła odbywa się w wybranej przez studenta placówce szkolnej pod kierunkiem opiekuna praktyk mianowanego przez dyrektora placówki, zgodnie z zasadami sformułowanymi w sylabusie i Regulaminie praktyk. Student ma prawo do konsultacji z uczelnianym opiekunem praktyk. Uczelniany opiekun praktyk ma obowiązek udzielić studentowi pomocy w rozwiązaniu problemów związanych z realizacją praktyki oraz ma obowiązek kontrolowania procesu realizacji praktyki. W ramach praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja, planowanie zajęć logopedycznych (opracowanie konspektów zajęć logopedycznych – odtwórczy 15, twórczych 10) oraz samodzielne prowadzenie zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5), której dokonuje opiekun praktyk z ramienia przedszkola. Podstawą sprawdzenia realizacji efektów kształcenia jest ocena dziennika praktyk prowadzonego przez studenta i ocenionego przez uczelnianego opiekuna praktyk (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia praktyki jest pozytywna ocena praktyki dokonana przez opiekuna praktyki z ramienia placówki (ocena 3-5). Ostateczna ocena za praktykę jest średnią oceny opiekuna praktyk z ramienia placówki i uczelnianego opiekuna praktyk, który ocenia przedstawiony przez studenta dziennik realizacji praktyki (skala ocen 2-5).

Poprawy: Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Liczba godzin praktyk: w tym samodzielne przygotowanie się do prowadzonych zajęć, przygotowanie konspektów i analizy przypadków

70 godz.

Udział w konsultacjach

5 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

50 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS